

Kniha Daniel – číslo sedemdesiatšesť

Odpečatenie prorociev: Odmietnutie svetla v roku 1856 a jeho dôsledky

Jeff Pippenger

2024-02-09

V roku 1856 bolo svetlo „sedemkrát“ odpečatené a do roku 1863 bolo toto svetlo odmietnuté. Prorok z Judska priniesol svetlo bezbožnému kráľovi Jeroboámovi a Jeroboám svetlo odmietol. Izaiáš priniesol to isté svetlo bezbožnému kráľovi Achazovi a aj on ho odmietol. Pre odmietnutie svetla spojeného s rybníkom Šiloach boli kráľovstvá Jeroboáma (severné) i Achaza (južné) odvedené do zajatia kráľom zo severu, a to v roku 723 pred Kr. a 677 pred Kr. respectively.

Mojžiš pri Áronovej vzbure, Izaiáš s Achazom a Jeremiáš s inými kráľmi predstavovali verných v dejinách mileritov, ktorí všetci predstavovali poslov svetla v poslednej vzbure. „Prvá“ kríza posledných dní roku 1863 a „posledná“ kríza posledných dní, „veľké zemetrasenie“ z jedenástej kapitoly Zjavenia (čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon), sú predstavené všetkými týmito prorockými líniami. Prorok z Judska predstavuje proroka, ktorý odpadol od svojej zodpovednosti a napokon je pochovaný v tom istom hrobe ako odpadlícky protestantizmus. Jeho smrť a jeho pohreb boli dôsledkom toho, že sa rozhodol jesť a piť pokrm lživého proroka z Bételu.

Súd o tom, že budeme pri nedeľnom zákone premožení pápežstvom (kráľom Asýrie), ktorý bol predobrazovaný rozptýlením severného a južného kráľovstva za Jeroboáma a Achaza, sa zhoduje s údelom judského proroka, lebo zomrel medzi „levom“ a „oslom“. „Lev“ je symbolom Babylona, ktorým je v posledných dňoch pápežstvo.

A stalo sa, keď sa najedol chleba a napil sa, že mu osedlal osla, totiž prorokovi, ktorého priviedol späť. A keď odišiel, stretol ho na ceste lev a zabil ho; a jeho mŕtve telo ležalo pohodené na ceste a osol stál vedľa neho, aj lev stál pri mŕtvom tele. A hľa, išli okolo ľudia a videli mŕtve telo pohodené na ceste i leva stojaceho pri mŕtvom tele; prišli teda a oznámili to v meste, kde býval starý prorok. Keď to počul prorok, ktorý ho priviedol späť z cesty, povedal: To je muž Boží, ktorý bol neposlušný slovu Hospodinovmu; preto ho Hospodin vydal levovi, ktorý ho rozsápal a zabil, podľa slova Hospodinovho, ktoré mu hovoril. A povedal svojim synom: Osedlajte mi osla. A oni ho osedlali. Išiel teda a našiel jeho mŕtve telo pohodené na ceste, a osla i leva stojacich pri mŕtvom tele; lev nezožral mŕtve telo ani neroztrhal osla. A prorok zdvihol mŕtve telo muža Božieho, položil ho na osla a priniesol ho späť; a starý prorok prišiel do mesta, aby za ním smútil a pochoval ho. A uložil jeho mŕtve telo do svojho vlastného hrobu; a smútili nad ním hovoriac: Ach, brat môj! A stalo sa, keď ho pochoval, že povedal svojim synom: Keď zomriem, pochovajte ma v hrobe, v ktorom je pochovaný muž Boží; moje kosti uložte vedľa jeho kostí. Lebo slovo, ktoré volal skrze slovo Hospodinovo proti oltáru v Bételi a proti všetkým domom výšin, ktoré sú v mestách Samárie, sa iste splní. 1 Kráľov 13:11–32.

Judský prorok zomrel medzi dvoma symbolmi. Lev je symbolom Babylona a novodobý Babylon v posledných dňoch je Kráľ severu, ktorý prichádza ku svojmu koncu a nikto mu nepomôže v

Danielovi, kapitola jedenásť, verš štyridsaťpäť. Znamením jeho autority je uctievanie slnka, čo je štvrtá ohavnosť, a kde je štvrtá generácia laodicejského adventizmu zobrazená, ako sa klania smerom k slnku v Ezechielovi, kapitola osem. V Millerovom sne mu bolo ukázané, že sa drahokamy nielen roztrúsili a boli prikryté, ale že aj samotná skrinka, ktorá predstavovala Bibliu, bola tiež roztrhaná.

V tretej generácii adventizmu vedenie adventizmu podporovalo dielo zavádzania používania takzvaných moderných prekladov Biblie. Tieto takzvané moderné preklady vychádzali zo skazeného súboru rukopisov, ktoré presadzujú teológovia človeka hriechu a odpadlíkeho protestantizmu. Millerovou schránkou bola verzia King James, ktorá bola preložená z neskazených rukopisov.

Do štvrtej generácie laodicejského adventizmu sa cirkev pripojila k Svetovej rade cirkví, ku konfederácii rímskej cirkvi a jej dcér. Adventizmus celé roky tvrdil, v záujme svojho spiacего stáda, že v Svetovej rade cirkví sú iba „pozorovateľmi“, až kým stanovy tejto zlej konfederácie neodhalili, že status „pozorovateľa“ predstavuje plnoprávneho člena s hlasovacím právom!

Vo svojej štvrtej generácii dvakrát udelili „človeku hriechu“ zlatú medailu. Prinajmenšom jedna z týchto medailí niesla odtlačok katolíckeho chápania druhého príchodu Krista, zobrazujúc Ježiša, ako pri svojom návrate kladie svoju nohu na zem; obsahovala aj katolícku slnečnú žiarovú svätožiariu za Kristom a katolícke skrátené znenie štvrtého prikázania, ktoré jednoducho znelo: „pamätaj na sobotu.“ V súdnom konaní (čo je právne vyhlásenie) prezident Generálnej konferencie podal svedeckú výpoveď, v ktorej uviedol, že Cirkev adventistov siedmeho dňa kedysi verila, že pápežstvo je antikrist, no že jeho cirkev toto presvedčenie už dávno odložila „na historické smetisko“.

Štvrtá ohavnosť (generácia) je tam, kde sa dvadsaťpäť vodcov jeruzalemskej cirkvi klania slnku. Postupujúce ohavnosti sa začali obrazom žiarlivosti, ktorý bol postavený pri vchode a označoval začiatok. Prorok z Júdu napokon končí pochovaný s odpadlým protestantizmom a lev (Babylon) ho zabíja, lebo sa vrátil k metodológii odpadlíkeho protestantizmu, a preto nie je schopný rozpoznať, že je to Rím, kto ustanovuje videnie; a tam, kde niet videnia ustanoveného symbolom človeka hriechu, napokon sa ocitnete na strane človeka hriechu.

„Tí, ktorí sa stanú zmätenými vo svojom chápaní Slova a nepochopia význam antikrista, sa iste postavia na stranu antikrista.“ Kress Collection, 105.

Júdsky prorok bol pochovaný s klamárskeho prorokom z Bételu, ktorý ho označil za svojho „brata“, a našli ho mŕtveho medzi dvoma symbolmi. „Lev“ predstavoval jeho zlyhanie pochopiť antikrista a „osol“ je symbolom islamu. Laodicejský adventizmus už svojím mlčaním o 11. septembri 2001 preukázal, že neuznáva, že témou islamu tretieho Beda je poslanstvo poľnočného volania, poslanstvo neskorého dažďa. Neschopnosť rozpoznať poslanstvo neskorého dažďa je smrť! Neskorý dažď sa začal 11. septembra 2001, keď zostúpil mocný anjel zo Zjavenia osemnástej kapitoly, keď boli zvrhnuté veľké budovy mesta New York. „Dážď“ je poslanstvo a poslanstvo musí byť rozpoznané, aby ho bolo možné prijať.

„Nesmieme čakať na neskorý dažď. Prichádza na všetkých, ktorí rozpoznajú a prisvoja si rosu a prehánky milosti, ktoré na nás padajú. Keď pozbierame úlomky svetla, keď si budeme ceniť isté milosrdenstvá Božie, ktorý nás rád vidí dôverovať Mu, potom sa splní každé zaslúbenie. [Izaiáš 61,11 citovaný.] Celá zem má byť naplnená slávou Božou.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 984.

„Celá zem“ vie, čo sa stalo 11. septembra 2001, ale aby bolo možné prijať posolstvo, ktoré sa tam začína a napokon osvieti celú zem Božou slávou, toto posolstvo musí byť rozpoznané. Slovo „rozpoznať“ znamená „znovu si vybaviť alebo obnoviť poznanie niečoho, či už s priznaním tohto poznania, alebo bez neho. Osobu rozpoznávame na diaľku, keď si vybavíme, že sme ju už predtým videli alebo že sme ju kedysi poznali. Rozpoznávame jej črty alebo jej hlas.“ Websterov slovník z roku 1828.

Jediný spôsob, akým môže laodicejský adventista rozpoznať posolstvo neskorého dažďa, ktoré prišlo 11. septembra 2001, je ten, že rozpozná, že v minulosti už videl ten istý prejav božskej moci. Dňa 11. augusta 1840 zostúpil mocný anjel zo Zjavenia desať, keď sa naplnilo proroctvo o druhom beda islamu. Táto história sa dokonale zopakovala 11. septembra 2001, keď zostúpil mocný anjel zo Zjavenia osemnásť, keď sa naplnilo proroctvo o treťom beda islamu, a nerozpoznať islam tretieho beda znamená byť nesený divokým arabským oslom k smrti, ktorú prináša lev moderného Babylonu.

Opilci Efrajimovi, ktorí nedokážu čítať zapečatenú knihu, nemôžu rozpoznať opakovanie milleritských dejín, pretože toto rozpoznanie je založené na metodológii neskorého dažďa: „riadok za riadkom“. Konceptiu, že prejavenie Božej moci v milleritských dejinách sa opakuje v posledných dňoch, nemožno udržať metodológiou odpadlickeho protestantizmu a katolicizmu.

„Anjel, ktorý sa spája pri hlásaní posolstva tretieho anjela, má osvietiť celú zem svojou slávou. Je tu predpovedané dielo celosvetového dosahu a neobyčajnej moci. Adventné hnutie rokov 1840–44 bolo slávnym prejavom Božej moci; posolstvo prvého anjela bolo nesené na každú misijnú stanicu na svete a v niektorých krajinách sa prejavil najväčší náboženský záujem, aký bol v ktorejkoľvek krajine zaznamenaný od reformácie šestnásteho storočia; no to všetko má byť prekonané mocným hnutím pod posledným varovaním tretieho anjela.“ Veľký spor vekov, 611.

Slepí vodcovia moderného Izraela sú svojou metodológiou nútení odmietnuť pravdu, že v posledných dňoch dôjde k opakovaniu prejavu Božej moci, ako to bolo v dávnejších časoch.

„Tu vidíme, že cirkev — svätyňa Pánova — bola prvá, ktorá pocítila úder Božieho hnevu. Starci, tí, ktorým Boh dal veľké svetlo a ktorí stáli ako strážcovia duchovných záujmov ľudu, zradili svoju dôveru. Zaujali stanovisko, že nemáme očakávať zázraky a zjavné prejavy Božej moci ako v predošliých dňoch. Časy sa zmenili. Tieto slová posilňujú ich neveru a oni hovoria: Pán neurobí dobre ani zle. Je príliš milosrdný na to, aby navštívil svoj ľud súdom. Takto je ‚Pokoje a bezpečnosť‘ výkrikom mužov, ktorí už nikdy viac nepozdvihnú svoj hlas ako trúbu, aby ukázali Božiemu ľudu ich priestupky a domu Jakobovmu ich hriechy. Títo nemajú psi, ktorí nechceli štekajúť, sú tí, ktorí pocítili spravodlivú pomstu urazeného Boha. Muži, panny i malé deti hynú všetci spolu.“ Testimonies, zväzok 5, 211.

Laodicejská slepota učených mužov, ktorí vládnu nad neučenými v Jeruzaleme, im znemožňuje rozpoznať neskorý dážď, lebo nielenže používajú skazenú biblickú metodológiu, ale závery, ku ktorým ich privádza ich falošné uvažovanie, ich stavajú do pozície, v ktorej budú popierať akýkoľvek budúci prejav Božej moci, ako v dávnych vekoch. Malachiáš 3 však ukazuje, že keď Posol zmluvy očistí synov Léviho, potom bude obeť ako za dávnych dní.

„Pravý Svedok vyhlasuje: ‚Znám tvoje skutky.‘ ‚Čiň pokánie a konaj prvé skutky.‘ Toto je pravá skúška, dôkaz, že Duch Boží pôsobí v srdci, aby ťa prenikol svojou láskou. ‚Prídem k tebe čoskoro a pohnem tvoj svietnik z jeho miesta, ak nebudeš činiť pokánie.‘ Cirkev je ako neplodný strom, ktorý, prijímajúc rosu, dážď a slnečný svit, mal priniesť hojnosť ovocia, no pri ktorom božské skúmanie neobjavuje nič iba lístie. Vážna myšlienka pre naše zbory! vskutku vážna pre každého jednotlivca! Obdivuhodná je trpezlivosť a zhovievavosť Boha; ale ‚ak nebudeš činiť pokánie,‘ bude vyčerpaná; zbory, naše ustanovizne, budú prechádzať od slabosti k slabosti, od chladnej formálnosti k mŕtvosti, zatiaľ čo budú hovoriť: ‚Som bohatý a zbohatol som a ničoho nepotrebujem.‘ Pravý Svedok hovorí: ‚A nevieš, že si biedny i poľutovaniahodný, chudobný i slepý i nahý.‘ Uvidia niekedy jasne svoj stav?“

„V cirkvách sa má zjaviť obdivuhodný prejav Božej moci, ale nepôsobí na tých, ktorí sa nepokorili pred Pánom a neotvorili dvere svojho srdca vyznaním a pokáním. V prejave tej moci, ktorá osvecuje zem Božou slávou, uvidia iba niečo, čo vo svojej slepote považujú za nebezpečné, niečo, čo vzbudí ich obavy, a vzhopia sa, aby tomu odporovali. Pretože Pán nepôsobí podľa ich predstáv a očakávaní, postavia sa proti tomuto dielu. ‚Prečo,‘ hovoria, ‚by sme nemali poznať Božieho Ducha, keď v tomto diele pôsobíme už toľké roky?‘ — Pretože neodpovedali na varovania, na naliehania Božích posolstiev, ale vytrvalo hovorili: ‚Som bohatý a zbohatol som a nič nepotrebujem.‘ Talent ani dlhoročná skúsenosť neurobia z ľudí nositeľov svetla, ak sa nevystavia jasnému lúčom Slnka spravodlivosti a ak nie sú povolani, vyvolení a pripravení obdarením Duchom Svätým. Keď sa ľudia, ktorí zaobchádzajú s posvätnými vecami, pokoria pod mocnou rukou Boha, Pán ich povýši. Urobí z nich mužov rozlišovania — mužov bohatých na milosť jeho Ducha. Ich silné, sebecké povahové črty, ich tvrdohlavosť, budú videné vo svetle žiariacom od Svetla sveta. ‚Prídem k tebe čoskoro a pohnem tvoj svietnik z jeho miesta, ak nebudeš činiť pokánie.‘ Ak budete hľadať Pána celým svojím srdcom, dá sa vám nájsť.“ Review and Herald, 23. december 1890.

Smrť judského proroka je znázornená tak „levom“ novodobého Babylonu, ktorý je prorockým symbolom ustanovujúcim videnie prorockých dejín, ako aj „oslom“. Prvá zmienka o islame v Písmach sa objavuje pri predstavení Izmaela ako „divokého človeka“.

A bude divokým človekom; jeho ruka bude proti každému človeku a ruka každého človeka proti nemu; a bude bývať v prítomnosti všetkých svojich bratov. 1. Mojžišova 16:12.

Pravidlo prvého výskytu v Písmach poukazuje na to, že všetky charakteristiky symbolu sú v ňom obsiahnuté, lebo Božie slovo je semeno a semeno obsahuje všetku DNA potrebnú na to, aby priviedlo k plnej zrelosti celú rastlinu. Slovo preložené ako „divý muž“ je slovom pre „divého arabského osla“. „Osol“ je v Písmach pravdy jedným zo symbolov islamu.

Posolstvo Ezechiela v tridsiatej siedmej kapitole, ktoré privádza mŕtve kosti k životu, keď povstávajú ako mocné vojsko, je posolstvom islamu tretieho Beda, a toto posolstvo je posolstvom Polnočného volania posledných dní. Sestra Whiteová priamo učí, že Kristov triumfálny vstup do Jeruzalema predstavoval posolstvo Polnočného volania.

„Polnočné volanie sa nešírilo natoľko prostredníctvom argumentácie, hoci dôkaz Písma bol jasný a presvedčivý. S ním išla aj mocná, naliehavá sila, ktorá pohýnala dušou. Nebolo nijakej pochybnosti, nijakého spochybňovania. Pri príležitosti Kristovho triumfálneho vstupu do Jeruzalema sa ľud, ktorý sa zhromaždil zo všetkých častí krajiny, aby slávil sviatok, hrnul na Olivový vrch, a keď sa pripájal k zástupu, ktorý sprevádzal Ježiša, zachvátila ho inšpirácia tej chvíle a pomáhal zosilniť volanie: ‚Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!‘ [Matúš 21:9.] Podobným spôsobom aj neveriaci, ktorí prichádzali na adventistické zhromaždenia — niektorí zo zvedavosti, iní iba preto, aby sa vysmievali — pocítili presvedčajúcu moc, ktorá sprevádzala posolstvo: ‚Hľa, Ženích prichádza!‘“ Spirit of Prophecy, zväzok 4, 250.

Zjavenie Ježiša Krista je záverečným posolstvom, ktoré je v posledných dňoch odpečatené, a zahŕňa islam tretieho Beda. Keď Kristus, ktorý je odpečateným posolstvom, vošiel do Jeruzalema, a tým predobrazil Polnočné volanie posledných dní, niesol ho (jeho posolstvo niesol) „osol“. Záverečné posolstvo Kristovej spravodlivosti nesie islam.

Islam bol, je a bude divokým mužom, ako ho predstavuje divoký arabský osol, a každý, kto chce vidieť (a je mnoho takých, ktorí nechcú vidieť), môže ľahko „rozpoznať“, že vojna, ktorú teraz vedie islam, je divokým šialenstvom. Ochota spáchať samovraždu vo viere, že v posmrtnom živote bude nasledovať nejaká veľká sexuálna odmena, je satanské šialenstvo. Prvá zmienka o islame označila, že islam bude divokým mužom.

Vojna islamu privádza celé ľudstvo k tomu, aby bojovalo v stupňujúcom sa vojnovom konflikte tretieho Beda. Islam je prorockou logikou uskutočnenia vlády jedného sveta a globalisti učia, že po druhej svetovej vojne zámerne navrátili Židov späť do krajiny Izrael, aby mohli využiť dávnu nenávisť islamu voči Židom na rozpútanie tretej svetovej vojny. Globalisti veria a už celé desaťročia učia, že na nastolenie svojej vlády jedného sveta budú potrebovať tretiu svetovú vojnu. Skazené pohnútky globalistov, vyjadrené ich vlastnými slovami, zapadajú do biblickej úlohy islamu.

Azda najväčšou súčasťou Išmaelovej prorockej DNA je vo verši, v ktorom je po prvý raz spomenutý, skutočnosť, že jeho duch, ktorý je duchom „divého človeka“, „prebýva v prítomnosti všetkých svojich bratov“. Predstava, že do tretieho Beda budú zapojené iba niektoré sekty radikálneho islamu, nie je v súlade s Božím Slovom. Bežný politicky korektný názor, že v každom náboženskom presvedčení sa nájde niekoľko čiernych oviec a že väčšina príslušníkov moslimského náboženstva sú mierumilovní občania, nie je v zhode ani s ich vlastnou svätou knihou, ani s Bibliou.

Korán učí, že je povinnosťou každého nasledovníka Alaha priviesť celý svet do súladu s právom šaría, a prvá zmienka o islame v knihe Genezis označuje, že duch „divého človeka“ Izmaela bude v každom nasledovníkovi islamu. Korán svojich prívržencov priamo učí predstierať slušnosť, keď

žijú v oblastiach, kde ešte nemajú schopnosť nanútiť obyvateľstvu svoju náboženskú vládu, podobne ako katolicizmus.

Prorok z Judska sa postavil proti Jeroboámovi, keď bolo jeho kráľovstvo po prvý raz ustanovené. Odpadlícke protestantstvo sa začalo v roku 1844 a okamžite sa proti nemu postavil milleritický adventizmus, ktorý vstúpil do Najsvätejšieho miesta a objavil Boží zákon vrátane soboty siedmeho dňa. Milleritickému adventizmu bolo povedané, ako to predstavuje Jeremiáš, aby sa vrátil k Bohu, ale nikdy sa nevrátil do „zhromaždenia posmievačov“. Prorokovi z Judska bolo povedané, aby sa nevracal tou istou cestou, ktorou prišiel, ani nejedol a nepil pokrm lživého proroka z Bételu, ale urobil to. Smrť proroka z Judska bola symbolicky umiestnená medzi dva symboly, ktoré predstavovali pápežstvo a islam. Laodicejský adventizmus nemôže vidieť tieto dve pravdy, pretože si v roku 1863 vypichol svoje vlastné duchovné oči a začal proces zakrývania drahokamov a metodológie, ktoré používal William Miller, aby založil základy adventizmu pomocou falošných mincí a drahokamov a metodológie odpadlíckeho protestantstva a katolicizmu.

„Muž s kefou na prach“ teraz zametá svoju podlahu, obnovuje drahokamy a dáva ich Millerovi, aby ich položil na svoj stôl, no adventizmus je zaslepený vierou, že oni sú ľuďom ostatku, ktorý bol v roku 1844 vzbudený ako Jeho ľud.

A nemyslite si, že môžete hovoriť sami v sebe: Abraháma máme za otca; lebo hovorím vám, že Boh môže z týchto kameňov vzbudiť Abrahámovi deti. A už aj sekera je priložená na koreň stromov; preto každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, je vyťatý a hodený do ohňa. Ja vás síce krstím vodou na pokánie; ale Ten, ktorý prichádza po mne, je mocnejší než ja; nie som hoden niesť Mu obuv; On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. Jeho vejačka je v Jeho ruke a dôkladne prečistí svoje humno a svoju pšenicu zhromaždí do sýpky; ale plevy spáli neuhasiteľným ohňom. Matúš 3:9–12.

Laodicejský adventizmus bude vyplúť z úst Pána, s výnimkou tých jednotlivcov, ktorí by mohli činiť pokánie. Laodicejský adventizmus má byť pochovaný v tom istom hrobe ako bývalý zmluvný ľud, ktorý odmietol Millerovo posolstvo, lebo aj oni sú teraz, vo vzťahu k stoštyridsiatim štyrom tisícom, bývalým zmluvným ľuďom. Vzbura roku 1863 je znázornená prorokom, ktorý prišiel z Júdu a ktorý takisto zanechal predpoveď o kráľovi Joziášovi.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Namiesto toho, aby sme sa stávali podobnými svetu, máme sa od sveta čoraz viac odlišovať. Satan sa spojil a bude sa aj naďalej spájať s cirkvami v majstrovskom úsilí proti pravde Božej. Všetko, čo Boží ľud koná, aby prenikal do sveta, vyvolá rozhodný odpor mocností temnosti. Posledný veľký konflikt nepriateľa bude nanajvýš rozhodný. Bude to posledný boj medzi mocnosťami temnosti a mocnosťami svetla. Každé pravé Božie dieťa bude statočne bojovať na Kristovej strane. Tí, ktorí si v tejto veľkej kríze dovoľia stáť viac na strane sveta než na strane Boha, sa napokon úplne postavia na stranu sveta. Tí, ktorí sa stanú zmätenými vo svojom chápaní slova, ktorí nevidia význam antikrista, sa iste postavia na stranu antikrista. Teraz nie je čas, aby sme sa pripodobňovali svetu. Daniel stojí vo svojom údele a na svojom mieste. Proroctvá Daniela a Jána majú byť pochopené. Vykladajú jedno druhé. Dávajú svetu pravdy,

ktorým by mal porozumieť každý. Tieto proroctvá majú byť svedectvom vo svete. Svojím naplnením v týchto posledných dňoch sa samy vysvetlia.“

„Pán sa chystá potrestať svet pre jeho nepravosť. Chystá sa potrestať náboženské spoločenstvá za to, že odmietli svetlo a pravdu, ktoré im boli dané. Veľké posolstvo, spájajúce posolstvá prvého, druhého a tretieho anjela, má byť zvestované svetu. To má byť bremenom nášho diela. Tí, ktorí skutočne veria v Krista, sa budú otvorene prispôsobovať zákonu Jehovovmu. Sobota je znamením medzi Bohom a Jeho ľuďom a my máme svoje prispôsobenie sa Božiemu zákonu viditeľne prejavovať zachovávaním soboty. Má byť znakom rozlíšenia medzi Božím vyvoleným ľuďom a svetom. Byť verný Bohu znamená mnoho. Zahŕňa to zdravotnú reformu. Znamená to, že naša strava musí byť jednoduchá, že musíme byť vo všetkom striedmi. Mnohé rozmanité druhy jedál, ktoré tak často vídať na stoloch, nie sú potrebné, ale sú veľmi škodlivé. Mysel' i telo sa majú zachovávať v čo najlepšom zdravotnom stave. Za nositeľov zodpovednosti majú byť vyberaní iba tí, ktorí boli vychovaní v poznaní a bázni Božej. Tí, ktorí sú už dlho v pravde, a predsa nedokážu rozlišovať medzi čistými zásadami spravodlivosti a zásadami zla, ktorých chápanie spravodlivosti, milosrdenstva a lásky Božej je zatemnené, majú byť zbavení zodpovednosti.“

„Boh má pre svoj ľud dôležité ponaučenia, ktoré sa má naučiť. Keby sa tieto ponaučenia boli osvojili už skôr, jeho dielo by dnes nebolo tam, kde je. Jedna vec sa musí vykonať. Pravda sa nesmie zatajovať pred kazateľmi ani pred mužmi v zodpovedných postaveniach zo strachu, že si privodíme ich nevôľu. S našimi ustanovizňami majú byť spojení muži, ktorí s miernosťou a v múdrosti budú zvestovať celú radu Božiu. Boží hnev sa rozpaľuje proti tým, ktorí v telesnej bezstarostnosti a pýche prejavili pohŕdanie jeho vedením. Ohrozujú prosperitu diela.“

„Každá falošná cesta je klamom a ak sa v nej zotrúva, napokon prinesie skazu. Pán teda dopúšťa, aby tí, čo sa držia falošných plánov, zahynuli. Práve v čase, keď sa ozýva chvála a lichotenie, prichádza náhla skaza. Sú takí, ktorí sa napriek tomu, že vedia o pokarhaní, ktoré iní prijali pre nevernosť, odvracajú od napomenutia. Títo sú dvojnásobne vinní. Poznali Pánovu vôľu a nečinili ju. Ich trest bude úmerný ich vine. Nechceli dbať na slovo Pánovo.“ Kress Collection, 105, 106.